

محمدمهدی مزروعی

کارشناس ارشد اقتصاد

در جدیدترین رتبه‌بندی رضایت و شادی مردم جهان که نشان‌دهنده میزان امید به زندگی و آینده است، کشور ایران با دو پله سقوط نسبت به رتبه‌بندی مشابه سال گذشته، در رده ۱۲۳ در بین ۱۶۷ کشور موجود در این رتبه‌بندی قرار دارد. این رتبه‌بندی جهانی که به شاخص رفاه لگاتوم مشهور و از سال ۲۰۰۹ آغاز شده است، امسال نیز مانند سال‌های گذشته کشورهای جهان را از نظر میزان رفاه اقتصادی و اجتماعی محل نقد و بررسی قرار می‌دهد. مهم‌ترین فراتر از آن است. لگاتوم وضعیت کشورها را از نظر میزان احساس رضایت و شادی مردم که در این رتبه‌بندی، اشاره به این موضوع است که رفاه تنها به معنای تولید خالص داخلی نیست، بلکه احساس رفاه در این مطالعات چیزی فراتر از آن است. لگاتوم وضعیت کشورها را از نظر میزان احساس رضایت و شادی مردم که در نتیجه سبب میزان امید به زندگی و آینده اشخاص می‌شود، ارزیابی می‌کند و شامل جنبه‌های مختلف زندگی مردم کشورها می‌شود. ارکان تشکیل‌دهنده این رتبه‌بندی شامل امنیت، آزادی شخصی، حکمرانی، سرمایه اجتماعی، محیط سرمایه‌گذاری، شرایط کسب‌وکار، زیرساخت‌های

اقتصادی، میزان دسترسی به بازار، کیفیت اقتصاد، شرایط زندگی، سلامتی، تحصیلات و محیط زیست می‌شوند. در این رتبه‌بندی، در سال ۲۰۲۱ رتبه ایران ۱۲۳ بود که در مقایسه با شرایط مشابه سال گذشته که ایران جایگاه ۱۲۱ را به خود اختصاص داده بود، نشان‌دهنده وخیم‌ترشدن اوضاع اقتصادی در ایران و بیانگر ضعف تیم اقتصادی و استفاده‌نکردن از ظرفیت‌های این بخش در بدنه دولت سیزدهم است. در این رتبه‌بندی، ایران از نظر امنیت رتبه ۱۳۱، از نظر آزادی‌های فردی و اجتماعی رتبه ۱۶۵، از نظر حکمرانی رتبه ۱۴۵، از نظر سرمایه اجتماعی رتبه ۸۹، از نظر محیط سرمایه‌گذاری رتبه ۱۲۶، از نظر شرایط کسب‌وکار رتبه ۱۵۲، از نظر زیرساخت‌های اقتصادی و دسترسی بازار رتبه ۱۰۴، از نظر کیفیت رتبه ۱۳۸، از نظر شرایط زندگی رتبه ۷۵، از نظر سلامتی رتبه ۶۱، از نظر تحصیلات رتبه ۷۵ و در نهایت از نظر محیط طبیعی رتبه ۱۵۶ را در بین ۱۶۷ کشور حاضر در این رتبه‌بندی به خود اختصاص داده است. از منظر کلی، کشور دانمارک رتبه اول و کشور سودان جنوبی رتبه آخر

را به خود اختصاص داده‌اند. باید خاطر‌نشان کرد این رتبه‌بندی، مشهورترین و قابل‌اعتمادترین شاخص در جهان به شمار می‌آید. ایران در این رتبه‌بندی پس از کشورهایایی نظیر هند، ازبکستان، ترکیه و جیبوتی و پیش از کشورهای همچون زامبیا، چاد، یمن و افغانستان قرار دارد. اکنون با توجه به سقوط پی‌درپی ایران در سال‌های متوالی، می‌توان این‌گونه نتیجه‌گیری کرد که دلایلی نظیر ناتوانی تیم اقتصادی دولت سیزدهم در برآورده‌کردن نیازهای ابتدایی مردم از لحاظ اقتصادی، انتصابات فامیلی مبتنی بر روابط و نادیده‌گرفتن تخصص‌ها و کارآمدی افراد در این‌گونه انتصابات، حذف افراد نخبه و جوان در تیم‌های مدیریتی و هسته‌های اصلی تصمیم‌گیری، عدم برقراری روابط با کشورهای جهان و استفاده‌نکردن از پتانسیل‌های وزارت خارجه و افراد نخبه در این حوزه باعث این وضعیت است. وقتی ناتوانی دولت در کنترل وضعیت نابسامان صنعت خودروسازی به جایی می‌رسد که خودروهای بی‌کیفیت دو خودروساز بزرگ تبدیل به کابوسی برای مردم می‌شوند و

بررسی و تحلیل وضعیت رفاه اقتصادی ایران از نظر شاخص‌های لگاتوم

اقدامات صورت‌گرفته از طرف دولت هم نتوانسته جلوی دهن‌کجی آنها را به مردم بگیرد و مردم همچنان شاهد رشد روزافزون قیمت‌ها هستند. با افزایش روزافزون قیمت کالا‌های تولید داخل و جلوگیری از واردات جهت ایجاد بازار رقابتی و انحصاری‌شدن عرضه کالاها که در نتیجه باعث کاهش قدرت خرید مردم در این برهه زمانی حساس می‌شود، نتیجه‌ای غیر از کاهش سطح رفاه اقتصادی و اجتماعی را شاهد نخواهیم بود و این امر سبب کاهش رتبه ایران با تمامی منابع و سرمایه‌های بی‌حدوحصر در رتبه‌بندی جهانی لگاتوم شده است. از نکات مهم دیگر کاهش رتبه ایران در این رده‌بندی، می‌توان به آثار مخرب تحریم‌ها و تصویب‌نشدن لوایح اف‌ای‌تی‌اف اشاره کرد که مانع از ورود سرمایه‌گذاران خارجی به کشور می‌شود؛ جایی که به بانک‌های ایرانی اجازه مبادلات با شبکه‌های جهانی بانکی داده نمی‌شود و نتیجه آن می‌شود عدم ورود سرمایه‌گذار و گوشه‌گیری ایران در عصر ارتباطات و جلوگیری از اتصال بانک‌های ایرانی به شبکه‌های مبادلات جهانی.

روزنه

ایران سیاه‌پوش شد

هم‌زمان با شب شهادت امیرالمؤمنین امام علی علیه‌السلام، شهرهای کشور مملو از غم و اندوه شد و روزه‌داران با تشرف به اماکن مقدس ضمن برپایی مراسم عزاداری شهادت مولا، دومین شب قدر را احیا داشته و به راز و نیاز با معبود پرداختند.

آیین‌های سوگواری و عزاداری با شرکت پرشور مردم روزه‌دار، از نوزدهم تا بیست‌وسوم ماه مبارک رمضان و هم‌زمان با لیالی پرفیض قدر برگزار شد. در این شب یتیمی عالم، یکی نماز می‌خواند و دیگری زیارت عاشورا را زمزمه می‌کرد و دعای جوشن کبیر را با سوز تکرار می‌کردند. دست‌های نیاز به سوی آسمان بلند کرده و او را به حضرت علی (ع) قسم می‌دادند و با نوای «الهی به حسین بن علی»، به یاد مظلومیت شهدای کربلا و شکیبایی عمه سادات، اشک می‌ریختند.

در این روزها شهرهای مذهبی ایران حال و هوای دیگری داشت. شهر مقدس مشهد و حرم امام رضا علیه‌السلام هم‌زمان با دومین شب قدر حال و هوای متفاوتی را تجربه کرد. در این شب که جمعی از عاشقان مولا در حال اشک و ناله بودند و بر سر و سینه می‌کوبیدند، باران رحمت الهی شروع به باریدن گرفت و خادمان حرم رضوی با مهیاکردن فضا، سعی داشتند تا از خیس‌شدن زائران جلوگیری کنند. حتی برخی از زائران فرش‌های حرم را برای جلوگیری از خیس‌شدن روی سر گرفته و مشغول عزاداری بودند. با افزایش بارش باران، برخی از زوار به فضاهای مسقف پناه بردند و برخی دیگر که چتر به همراه داشتند، در وسط صحن عزاداری کردند.

در شهر قم نیز بیرق‌های سیاه عزا، بر گنبد نورانی حرم حضرت معصومه (س) خیابان‌ها و میدان‌ها افراشته شده بود و مراسم‌های ویژه عزاداری در این مکان مقدس با حضور وعاظ و مدیحه‌سرایان برگزار شد. حرم مطهر حضرت فاطمه معصومه (س) پذیرای گروه کثیری از زائران و شهروندان عزادار قم بود که برای عرض تسلیت به کرمه اهل بیت (س) وارد این حرم مطهر می‌شدند.

مسجد مقدس چمرکان نیز مملو از زائرانی بود که به این مکان مقدس آمده بودند تا با شرکت در مراسم سوگواری این مصیبت را به امام عصر (عج) تسلیت بگویند. در سایر شهرهای کشور نیز راه‌اندازی دسته‌جات زنجیرزنی و سینه‌زنی، سخنرانی، روضه‌خوانی و نوحه‌سرایی در مساجد، حسینیه‌ها، تکایا و بقاع متبرکه و محافل عمومی و خانگی، و همچنین طبخ و توزیع افطاری و اطعام روزه‌داران و نیازمندان از برنامه‌های این ایام به‌ویژه در روز بیست‌ویکم ماه مبارک رمضان بود. در جای‌جای کشور دل‌ها برای مظلومیت علی (ع) و اولادش می‌تپد و آه بلند عزاداران در شهر طینین‌انداز می‌شود و پیر و جوان و زن و کودک برای علی (ع) سیاه‌پوش می‌شوند.

در تهران هم شهرداری فضای شهر را آماده میزبانی از عزاداران کرده بود و با اختصاص هفت‌هزار و ۵۰۰ پایه پرچم در مناطق مختلف شهرگی و عرشه پل‌ها، تلاش کرد تا به مناسبت ۱۹ و ۲۱ ماه رمضان همراه با عزاداری علوی، پرچم‌های منقش به نام حضرت امیر را در فضای شهر تهران قرار دهد.

هجرتین ۲۰ هزار متر ریسه پارچه سیاه در مناطق مختلف شهر تهران نصب و جانمایی شد تا تهران سیاه‌پوش امام اول شیعیان شود؛ ضمن آنکه ۱۰ هزار متر کتیبه سیاه نیز در فضای تبلیغات فرهنگی شهر تهران اکران شد. نصب ۲۰ ابرپرچم با نام حضرت علی (ع) در ناحیه‌های مختلف شهر تهران نیز از دیگر اقدامات شهرداری در این روزها بود.

ادامه از صفحه اول

تنگنای سیاست‌ورزی مجازی

مسئله توپیتز اما تعداد کاربرانش نیست، بلکه همان نقشی است که محدودیت‌ها و الگوریتم‌های این شبکه بر ترجیحات کاربران و در نتیجه بر تعیین محتوایی می‌گذارد که به امید «تاثیر» منتشر می‌کنند. محتوای برانگیزاننده، قاطع و شورانگیز در برابر سرد، مردد و ملال‌آور برنده است و کاربران برای دیده‌شدن اینها را لحاظ می‌کنند. وقتی نیروهای سیاسی، اعم از نیروهای غالب و آتیهایی که روی زمین هم مجال حضور ندارند، بر بن‌سازه شرکتی خصوصی با این مشخصات تکیه کنند، عملا تابع این قیود می‌شوند و اجازه می‌دهند شرایط این فضا نه فقط شیوه سخن‌گفتن‌شان، بلکه محتوای سخن و نحوه برخوردشان با یکدیگر را نیز تعیین کند.

سه. در فروبستگی فعلی نمی‌توان به افراد سیاسی و مدنی گفت از اندک امکان‌های موجود هم استفاده نکنند، اما می‌توان توقع داشت کسانی که داعیه ساختن امروز و فردای بهتری دارند، دست‌کم به ابزارهایی که برمی‌گزینند فکر کنند. برگزیدن روش‌های سیاست‌ورزی با صورت و محتوایی اکیدا عاطفه‌محور، ناگزیر به معنای روی‌گرداندن از نکرش‌های منطقی‌تر است. پیامدهای قابل رویت این انتخاب‌های فکر‌نشدۀ یا گزینش‌های عامدانه، روشن است: ناممکن‌شدن هرچه بیشتر گفت‌وگوی واقعی، جایگزین‌شدن کری‌خوانی و لشکرکشی مجازی و هدف‌گرفتن اعتبار رقباتیی که در نگرشی دیگر ممکن بود بار با مؤتلف باشند. البته حاصل این تحریک‌ها و شقاق‌ها جز سرآمدی موقت در عالم مجاز نیست. آنچه به محاق می‌رود، نکرش منطقی به وضع و ظرفیت‌های انسانی موجود و نیز تمرکز بر مسائل واقعی به قصد شناسایی و اندیشیدن به آنهاست.

خسارت سنگین دولت به دریاچه ارومیه

به گفته دارایی نژاد، دولت هر کیلوگرم یرتقال را با قیمت ۱۱ هزار تومان و هر کیلوگرم سیب را با میانگین قیمت ۱۳هزارو ۵۰۰ تومان عرضه کرد، اما قیمت سیب و یرتقال شب عید در میادین حدود هشت تا ۹ هزار تومان بود. در نتیجه حالا دخالت غیرکارشناسی دولت در بازار، منجر به زیان سنگینی شده است که هزینه آن از جیب بیت‌المال پرداخت می‌شود. دخالت غیرکارشناسی دولت به توزیع و بازار میوه محدود نمی‌شود و دخالت در تولید میوه و تغییر کاربری باغات اطراف دریاچه ارومیه از تاکستان به باغ‌های آبر سبب، بارها مورد انتقاد کارشناسان قرار گرفته است. محمد درویش، کارشناس آب و منابع طبیعی، بیش از این به «شرق» گفته بود از زمان اجرای این تصمیم، تعداد چاه‌های کشاورزی در حوضه آبریز دریاچه ارومیه از هفت هزار حلقه چاه به حدود ۹۰ هزار حلقه چاه رسیده و در واقع حدود ۱۳ برابر شده است. نتیجه اینکه سیب‌های این استان سال‌هاست روی دست کشاورزان می‌ماند و دریاچه ارومیه خشک شده و مازاد بر تمام این هزینه‌های سنگین، دولت ناچار شده است در سال ۱۴۰۱ و بنا بر گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت کشاورزی، حدود ۳۲۰ میلیارد تومان بودجه زیرگرد زیرک در نظر بگیرد.

دشمنانی به روابط تهران و باکو نیز اشاره کرده و گفت: «وابستگی شدید جمهوری باکو و نیاز این کشور به ایران قابل چشم‌پوشی نیست و دولت مستقر باید به عواقب دشمنی با ایران بسیار بیندیشد. نباید الهام علی‌اف حمایت‌های ایران را چه در زمان پدرش چه اکنون از یاد ببرد و حتی اردوغان «که نقش مهمی در حمایت از جدایی‌طلب‌هایی که میهمان این‌کنگره بودند، دارد»، اگر در شب کودتای چند سال پیش به ایران پناه نمی‌آورد، اکنون معلوم نبود کجا باشد.»

او همچنین به توان نظامی ایران در منطقه نیز اشاره کرد و گفت: «ایران به رسم همسایگی همیشه کنار همسایگان خود بوده و اگر هم نیاز ببیند مانند رزمایش فاتحان خبیر به سهولت اقتصاد نظامی خود را به رخ دشمنانش خواهد کشید؛ بنابراین رژیم باکو باید تلاش کند روابط حسنه خود با ایران را حفظ کند که غیراین‌صورت با فشار اقتصادی و سیاسی و اجتماعی مواجه خواهد شد که هم‌پیمانانش در برگزاری این کنگره قادر به حل آن مشکلات نخواهند بود و مجددا باید به دامان ایران بازگردد.»

خط و نشان جمهوری بادکوبه برای تهران

سالار سیف‌الدینی، تحلیلگر مسائل جمهوری آذربایجان نیز در گفت‌وگو با «شرق» به انتقاد از برپایی کنگره آذربایجانی‌های جهان با حضور تجزیه‌طلب‌های ایرانی پرداخت و گفت: «اولین نکته درباره این کنگره محل برگزاری آن بود. شوشی در قراباغ در چند کیلومتری مرزهای ایران محل حضور بدخواهان و تجزیه‌طلبان ایران بود که پیام خوشایندی از جمهوری بادکوبه به ایران نیست.» این محقق ادامه داد: «قبل از غائله قراباغ بسیار هشدار داده شده بود که اگر این سرزمین به کنترل حکومت باکو دربیاید به کانون ایران‌ستیزی تبدیل خواهد شد و اکنون شاهد حضور اسرائیلی‌ها، تفریقی‌ها، انگلیس و ناتو و همچنین تجزیه‌طلب‌های ایران در این منطقه هستیم. اگرچه شاید تا چندی پیش دشمنی با ایران مخفی بود؛ اما با برگزازی این کنگره و حضور مقامات رسمی جمهوری آذربایجان همراه با دعوت از تجزیه‌طلبان مخالف تمامیت ارضی ایران، این دشمنی علنی شده است و نباید بدون واکنش ایران باقی بماند.» او افزود: «البته این بار نخست نیست که جمهوری آذربایجان چنین اقدامی انجام داده و پیش‌ازاین هم یک بار شاهد دعوت از تجزیه‌طلب‌ها بودیم که با واکنش سریع و تند مقامات ایرانی سال‌ها بود دیگر شاهد تکرار آن نبودیم؛ اما اکنون مجددا جمهوری آذربایجان با دعوت از تجزیه‌طلب‌ها، مرتکب اشتباهی ناخوشدونی شده که مستلزم پاسخ ایران است.»

سیف‌الدینی با بیان اینکه «این کنگره دارای سه حاشیه مهم بود» توضیح داد: «اول لوگوی همایش بحث‌برانگیز بود؛ زیرا که شامل استان سیونیک در ارمنستان (برای ایران ایران داهو اهمیت ویژه است) هم بود. این‌گونه به‌وضوح برای ایران خط و نشان کشیده شده است. دومین عامل سوءنیت جمهوری بادکوبه را باید انتخاب قراباغ خالی از سکنه به‌عنوان میزبان دید؛ شهری امنیتی که اگر ساکنانی هم داشته باشد یا نظامی‌ها هستند یا نیروهای امنیتی جمهوری آذربایجان که حتی از لحاظ نقل و انتقال فرودگاهی و میزبانی و اسکان میهمانان امکان میزبانی نداشت. اما به دلیل موقعیت خاص قراباغ و نگاه ویژه ایران به منطقه انتخاب شد. سومین عامل که نشانگر سوءنیت جمهوری بادکوبه است، دعوت از تجزیه‌طلبان ایرانی مستقر در ترکیه بود که حتی عکس آنها با معاون رئیس‌جمهور و خوش‌ویش آنها با مسئولان دولتی جمهوری آذربایجان منتشر شده است.»

او ادامه داد: «پیام این کنگره بسیار شبیه پیام رفتارهای مشابه صدام حسین قبل از آغاز جنگ تحمیلی هشت‌ساله با ایران است. همان خط و نشان کشیدن‌ها و همان حمایت‌ها از تجزیه‌طلب‌ها که باید برای ما جدی گرفته شود. کوئی الهام علی‌اف قصد دارد همان مسیر را برود که صدام رفت و مطمئنا اگر چنین قصدی داشته باشد، پاسخ محکم و مقتدرانه‌ای از ایران دریافت خواهد کرد.» این محقق به روابط حسنه دو کشور هم اشاره کرد و گفت: «ایران روابط حسنه‌ای با همسایگان خود دارد که نباید موجب توهم و زیاده‌خواهی دشمنان ما شود. ایران در زمان لازم اقتدار کافی برای مقابله با هر نوع تهدیدی را دارد و جمهوری آذربایجان شدیداً به حمایت ایران برای ادامه حیات نیاز دارد.»

کنگره آذربایجانی‌های جهان

در شوشی قراباغ با حضور مخالفان ایران برگزار شد

بزم توهم در قراباغ

وچیده کریمی؛ کنگره آذربایجانی‌های جهان که هر پنج سال یک بار برگزار می‌شود، امسال با حضور الهام علی‌اف، رئیس‌جمهوری آذربایجان، به همراه معاون او و مسئولان دولتی جمهوری بادکوبه در شوشی قراباغ برپا‌شد. یکی از مهم‌ترین حواشی این کنگره، دعوت جمهوری آذربایجان از تجزیه‌طلب‌های ایرانی مستقر در ترکیه برای حضور در این مراسم بود که تصاویر خوش‌ویش معاون رئیس‌جمهور با این افراد در شبکه‌های اجتماعی با نقد جرابی حمایت‌کشور کوچک همسایه از یان‌ترک‌های در پناه اردوغان همراه شده است. کنگره‌ای که سابقه صدور بیانهی ضد ایرانی و دعوت از مخالفان تمامیت ارضی و امنیت ملی ایران کم نداشته و بارها با واکنش ایران مواجه شده، اما این واکنش‌ها به میزانی نبوده که درس عبرتی شود.

حال حضور تجزیه‌طلب‌ها در کنگره شوشی و روی خوش دولت‌مردان باکو، نشان از هشدارهای امنیتی از حاصل آغوش گرم اردوغان و سایه الهام علی‌اف برای یان‌ترک‌های تجزیه‌طلب خارج از مرزهای ایران بزرگ دارد؛ هشداری که اگر جدی گرفته نشود و پاسخ درخوری به آن داده نشود، ممکن است تکرار شود؛ همان‌گونه که برخورد تند دولت ایران با کنگره ۲۰۰۸ سبب شد تا در جلسات

سال‌های بعد شاهد دعوت تجزیه‌طلب‌ها در این مراسم نباشیم. اینکه چگونه جمهوری آذربایجان به خود اجازه داده امسال چنین رفتاری از خود نشان دهد، جای بسی تأمل دارد؛ به‌خصوص که ایران به رسم هم‌جواری، رفتار حسنه‌ای با همسایگان خود از جمله این تکه جدا‌شده از وطن داشته و دارد. کم نیستند حمایت‌هایی که اگر نبود امروز جمهوری آذربایجان و حتی اردوغان که حامی اعضای

مطالعات تبریز است، اکنون معلوم نبود آنها چه سرنوشتی داشتند. «شرق» در گفت‌وگو با کارشناسان و محققان مسائل قومی، به

بررسی ابعاد امنیتی این کنگره که هنوز به‌جز تصاویرش، جزئیاتی از محتوای آن منتشر نشده، پرداخته است.

با ایران با حمایت جمهوری آذربایجان را نمایان کرده است. حال نیز جمهوری آذربایجان با برپایی این‌کنگره به صورت گستاخانه‌ای بیش‌ازپیش در حال آرمودن صبر تهران است.» هوشمند به ضرورت واکنش ایران نیز اشاره کرد و گفت: «به نظر می‌رسد واکنش جدی و لایق منافع ملی و عمومی به این گستاخی ضروری است؛ اما شوربختانه گرفتارشدن مسئولان کشور در مجادله‌های جهانی و سایر مسائل منطقه، توجه به مسائل مهمی مانند فعالیت تجزیه‌طلبان را به حاشیه رانده است. استمرار این وضعیت منطبق با منافع ملی و امنیت کشور نیست.

ضروری است دولت با همراهی دستگاه‌های ذی‌ربط با اتخاذ سیاست‌های روشن و جدی و حتی مقابله به مثل عزم و توان ایران برای رویارویی با این نوع

گستاخی‌ها را پاسخ دهد.»

ایران به سهولت اقتدار نظامی خود را به رخ دشمنانش خواهد کشید

داود دشتیبانی، محقق و مدیر نشریه وطن‌یولی، نیز در گفت‌وگو با «شرق» درباره پیامدهای امنیتی و هشدارهای کنگره شوشی گفت: «نکنه اصلی و مهمی که نباید فراموش شود، این است که پیوند و همبستگی ایرانیان چنان مستحکم و عمیق است که برپایی چنین کنگره‌ای الزاما تهدیدی برای تمامیت ارضی ما قلمداد نمی‌شود؛ اما آنچه از این کنگره می‌توان برداشت کرد، پیام دشمنی و سوءنیت کشور کوچک در همسایگی ایران بزرگ است. علاقه و محبت ایرانیان به این تکه جداافتاده از وطن در طول تاریخ بارها ثابت شده و حسن نیت ایرانیان برای مردمان سرزمین هم‌جوار قابل چشم‌پوشی نیست.» این محقق در ادامه خاطر‌نشان کرد: «با این حال مدتی است که شاهد شیطنت‌هایی در جمهوری بادکوبه هستیم و قدر‌نشاسی جواب محبت‌های ایرانیان بوده است؛ اما اگر بخوایم وارد بررسی تأثیر این کنگره شویم، باید تأکید کنم هرگز این تجمعات که حمایت دولت و نهادهای امنیتی کشور میزبان و اسرائیل و ترکیه را دارد، نمی‌تواند تهدید حوش‌های به تمامیت ارضی ایران و امنیت کشور ما وارد کند.»